

sonels særlige vilkår og forudsætninger, har man ved udformningen af bestemmelserne i nærværende lovudkast tilstræbt at forene ønsket om et entydigt kommandoforhold og en klar ansvarsfordeling med en organisationsform, der sikrer den størst mulige kontinuitet imellem kvindekorpsets hidtidige og fremtidige virke.

Det påregnes, at de tjenstlige bestemmelser (jfr. § 30) udformes således, at cheferne for de tre kvindekors over for de respektive hjemmeværnsinspektører er ansvarlige i alle spørgsmål, der vedrører organisation, personelanliggender, tilrettelæggelse af lederuddannelse, grunduddannelse og den del af den videre uddannelse, der foregår ved kvindekorpset.

De respektive hjemmeværnsinspektører forpligtes til i alle kvindeanliggender inden for de tre kors at rådføre sig med korpsschefen. Tilsvarende vil respektive ledere af hjemmeværnsområder rådføre sig med de kvindelige befalingshavende, som påtænkes knyttet til eksempelvis regions-, distrikts- og luftmeldedistriktsstabe.

Det forudsættes endvidere, at de kvindelige befalingshavende på alle trin fører tilsyn med det kvindelige personels indkvarteringsforhold, velfærdsforhold og uniformering m. v. De varetager endvidere uddannelsen af det kvindelige personel med direkte ansvar over for de respektive korpsschefer.

Inden for hver af hjemmeværnets ansvarlige forvaltende myndigheder (d. v. s. marinehjemmeværnet, flyvehjemmeværnet og hjemmeværnsregionerne) bevares den hidtil fulgte organisationsform, således at kvindekorpset har egne sekretariater, og således at personellet ved de kvindelige kors indordnes i egne enheder og med kvindelige befalingshavende som ledere.

Til § 7.

Det har i den forløbne tid vist sig praktisk, at hjemmeværnets befalingsmandsskole i Nymindegab foruden befalingsmandsuddannelse også varetager uddannelse af visse specialister (for eksempel radiooperatører og sprængningsfolk), ligesom der med stort udbytte har været afholdt mange kursus inden for oplysningsarbejdet. Hjemmeværnets befalingsmandsskole forudsættes derfor fremtidigt benævnt „hjemmeværnsskolen“.

De i den gældende hjemmeværnslov omtalte kursus, der kan oprettes direkte under generalinspektøren for hjemmeværnet for personel ved de under søværnet og flyvevåbenet hørende formationer af hjemmeværnet, forudsættes fremtidigt oprettet som skoler under de respektive hjemmeværnsinspektørers ansvar.

Hjemmeværnets brevskole, der har virket som en gren af hjemmeværnets befalingsmandsskole, indtil den i 1959 af praktiske grunde henlagdes direkte under generalinspektøren for hjemmeværnet, påregnes nu etableret som en selvstændig skole.

Til § 8.

Tilsvarende bestemmelser findes i den gældende lovs §§ 2 og 8.

I den udstrækning, indpasningen i hjemmeværnsenhedernes øvelsesplaner og det frivillige mandskabs tjenestetid tillader det, deltager disse enheder i øvelser ved værnene og bør i sådanne tilfælde være under den pågældende ansvarlige værnsmyndigheds operative ledelse. Dette gælder altid for marinehjemmeværnets fartøjer under sejlads, der blandt andet af sikkerhedshensyn sker under melding til vedkommende myndighed under søværnet.

Til § 9.

I paragraffen er opregnet de forskellige kategorier af hjemmeværnets personel. Det bemærkes, at det militære personel ved forsvarets øvrige myndigheder, som midlertidigt er beordret til tjeneste ved hjemmeværnet, ikke henregnes til det militære personel i hjemmeværnet.

Fællesbetegnelsen „hjemmeværnspligtigt personel“ er anvendt om de kategorier af ikke-tjenstgørende værnepligtige, der vil kunne pålægges tjeneste i hjemmeværnet, dog kun i krig eller under ekstraordinære forhold, jfr. bemærkningerne til § 13. En del af dette personel henregnes også i fredstid til hjemmeværnets personel. Det bemærkes, at også det værnepligtige personel, der er ansat ved samfundsvigtige institutioner og som følge heraf ikke skal give møde ved forsvarets øvrige myndigheder (har modtaget designeringsbevis), er omfattet af begrebet hjemmeværnspligtigt personel. For så vidt angår sådant personels eventuelle frivillige tjeneste i hjemmeværnet henvises til § 12 og bemærkningerne hertil.

Til § 10.

Det foreslås at åbne mulighed for, at også en regionsleder med en passende tidligere tjeneste i værnens linje kan ansættes som chef for hjemmeværnet, i hvilket tilfælde den pågældende tilbageføres til det værn, hvorefter han er udgået.

Paragraffens stk. 2 svarer til en bestemmelse i § 5 i lov nr. 137 af 31. marts 1960 om forsvarets organisation m. v. Den kongelige anordning forudsættes eksempelvis blandt andet at indeholde bestemmelse om, at en hjemmeværnsinspektør, der ikke tillige er chef for hjemmeværnet, er oberst/